

Noc kota

Ciepło i ciemno zahaczone niepewnie
na jednym rogu żółtego rogalika.
Tylko on wydaje się solidny,
ciepło i ciemno mogą zniknąć
w każdej chwili. Widać to w oczach kota,
kiedy odrywa wzrok od ulicy.

W tamtym miejscu wszystko jest blade,
niewyraźne i zgubiłam czerwoną walizkę.
Kot ma niebieskie telewizyjne oczy.
Od samego koloru robi się zimno.
Na szczycie dachu wieje i spadam.

Kot spokojnie zwija się w kłębek.
Jego to nie dotyczy.

* * *

Erwin Schrödinger urodził się 12 sierpnia 1887 w Wiedniu (zm. 4 stycznia 1961 w Wiedniu) – austriacki fizyk teoretyk, jeden z twórców mechaniki kwantowej, laureat Nagrody Nobla z dziedziny fizyki w roku 1933 za prace nad matematycznym sformułowaniem mechaniki falowej.

Kot Schrödingera – w mechanice kwantowej słynny eksperyment myślowy (doświadczenie myślowe) z hipotetycznym kotem.

W 1935 roku Erwin Schrödinger opublikował w trzech częściach artykuł przeglądowy Obecna sytuacja w mechanice kwantowej, w którym przedstawił swoje rozumowanie (eksperyment myślowy). Tak narodził się równocześnie żywy i martwy kot Schrödingera.

Eksperyment z kotem Schrödingera jest jednym z wielu pomysłów tworzenia "przekładni" ze świata obiektów nano (w skali atomowej) do świata makroskopowego.

To, że kot ten może być równocześnie martwy i żywy (a nie jest to superpozycja czasu, kiedy był żywy i czasu, kiedy był martwy) jest założeniem filozoficznym diagonalności wprowadzonym do fizyki kwantowej w zasadzie komplementarności.

Koncepcja kota Schrödingera będąca zderzeniem klasycznych intuicji z regułami fizyki kwantowej niesie ze sobą intrygujące (choć pozorne) paradoksy. Dlatego koncepcja ta okazała się atrakcyjnym motywem często wykorzystywanym w literaturze, filmach i grach komputerowych.

<http://www.youtube.com/watch?v=JNalMWLnt0o>